

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2018/2034**z dnia 18 października 2018 r.****ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w wodach północno-zachodnich na okres 2019–2021**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 6 oraz art. 18 ust. 1 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 ma na celu stopniowe wyeliminowanie odrzutów we wszystkich rodzajach unijnych połowów poprzez wprowadzenie obowiązku wyładunku w odniesieniu do połowów gatunków podlegających limitom połowowym.
- (2) W celu wdrożenia obowiązku wyładunku art. 15 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 upoważniono Komisję do przyjęcia planów w zakresie odrzutów w drodze aktu delegowanego na wstępny okres nieprzekraczający trzech lat, który może zostać przedłużony na okres kolejnych trzech lat, na podstawie wspólnych rekomendacji opracowanych przez państwa członkowskie w porozumieniu z odpowiednimi komitetami doradczymi.
- (3) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2015/2438⁽²⁾ ustanowiono plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w wodach północno-zachodnich na okres 2016–2018 w następstwie wspólnej rekomendacji przedłożonej Komisji przez Belgię, Hiszpanię, Francję, Irlandię, Niemcy i Zjednoczone Królestwo. Rozporządzenie to zostało uchylone i zastąpione rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/2375⁽³⁾.
- (4) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/2375 określono plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w wodach północno-zachodnich na okres 2017–2018 w następstwie nowej wspólnej rekomendacji przedłożonej przez Belgię, Hiszpanię, Francję, Irlandię, Niemcy i Zjednoczone Królestwo. Rozporządzenie to zostało uchylone i zastąpione rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2018/46⁽⁴⁾.
- (5) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2018/46 ustanowiono plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych i połowów głębinowych w wodach północno-zachodnich na rok 2018 w następstwie wspólnej rekomendacji przedłożonej przez Belgię, Hiszpanię, Francję, Irlandię, Niemcy i Zjednoczone Królestwo.
- (6) Belgia, Hiszpania, Francja, Irlandia, Niemcy i Zjednoczone Królestwo mają bezpośredni interes w zarządzaniu rybołówstwem na wodach północno-zachodnich. Po zasięgnięciu opinii Regionalnego Komitetu Doradczego ds. Wód Północno-Zachodnich oraz Regionalnego Komitetu Doradczego ds. Zasobów Pelagicznych te państwa członkowskie przedstawiły Komisji w dniu 31 maja 2018 r. nową wspólną rekomendację dotyczącą planu w zakresie odrzutów w odniesieniu do połowów niektórych gatunków dennych w wodach północno-zachodnich na okres 2019–2021. Wspólna rekomendacja została zmieniona w dniu 30 sierpnia 2018 r.
- (7) Wkład naukowy pozyskany od odpowiednich podmiotów naukowych został zweryfikowany przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF)⁽⁵⁾. W dniu 11 września 2018 r. odbyło się spotkanie grupy ekspertów składającej się z przedstawicieli 28 państw członkowskich i Komisji oraz Parlamentu Europejskiego w charakterze obserwatora w celu omówienia odnośnych środków. W odniesieniu do niektórych stad, takich jak gładzica, STECF stwierdził, że możliwe, iż wskaźniki przeżycia poszczególnych ryb nie są tak miarodajne jak wskaźniki przeżycia w innych gatunkach. Komisja wzięła jednak pod uwagę relatywne skutki tego wyłączenia dla całości zasobów, porównała ze skutkami dla poszczególnych ryb i rozważyła w kontekście potrzeby kontynuacji działalności połowowej ze względu na konieczność gromadzenia danych celem uwzględnienia uwag STECF. W przypadkach, gdy względna ilość martwych odrzutów jest stosunkowo niewielka, Komisja

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2438 z dnia 12 października 2015 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w wodach północno-zachodnich (Dz.U. L 336 z 23.12.2015, s. 29).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/2375 z dnia 12 października 2016 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w wodach północno-zachodnich (Dz.U. L 352 z 23.12.2016, s. 39).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/46 z dnia 20 października 2017 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych i połowów głębinowych w wodach północno-zachodnich na rok 2018 (Dz.U. L 7 z 12.1.2018, s. 13).

⁽⁵⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

uznaje, że zezwolenie na stosowanie tymczasowych wyłączeń stanowi pragmatyczne i ostrożne podejście do zarządzania rybołówstwem przy założeniu, że brak takich wyłączeń uniemożliwiłoby gromadzenie danych niezbędnych do właściwego i świadomego zarządzania odrzutami, w dążeniu do pełnej realizacji obowiązku wyładunku.

- (8) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/46 przewidziano wyłączenie z uwagi na przeżywalność z obowiązku wyładunku, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w odniesieniu do homarca złowionego przy użyciu więcierzy, pułapek lub koszy w podobszarach ICES 6 i 7, w oparciu o dane naukowe, w których wykazano wskaźniki przeżycia. Dane te zostały ocenione w poprzednich latach, a STECF stwierdził ⁽¹⁾, że wyłączenie jest uzasadnione. W nowej wspólnej rekomendacji sugeruje się dalsze stosowanie tego wyłączenia. Biorąc pod uwagę, że okoliczności nie uległy zmianie, wyłączenie należy utrzymać w planie w zakresie odrzutów na lata 2019–2021.
- (9) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/46 przewidziano wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do osobników soli poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony (MCRS) złowionych przy użyciu włoków rozpornicowych na poziomie 80–99 mm w rejonie ICES 7d w obrębie sześciu mil morskich od linii brzegu i poza określonymi obszarami dojrzewania narybku, w oparciu o dane naukowe, w których wykazano wskaźniki przeżycia odrzutów. Dane te zostały ocenione w poprzednich latach, a STECF stwierdził ⁽²⁾, że dane były wystarczające. W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się dalsze stosowanie tego wyłączenia. STECF wskazał, że nie przedstawiono żadnych nowych informacji dotyczących lokalizacji obszarów dojrzewania narybku ⁽³⁾. Ze względu na to, że obecnie nie określono obszarów dojrzewania narybku, wyłączenie może zostać uwzględnione w nowym planie w zakresie odrzutów na lata 2019–2021, ale państwa członkowskie powinny przedstawić odpowiednie informacje natychmiast po tym, gdy takie obszary zostaną zidentyfikowane.
- (10) W nowej wspólnej rekomendacji sugeruje się wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do homarca złowionego przy użyciu włoków dennych o rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 100 mm i w odniesieniu do homarca złowionego włokami dennymi o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 70–99 mm, w połączeniu z wariantami narzędzi selektywnych (połowy TR1 i TR2) w podobszarze ICES 7. Państwa członkowskie dostarczyły dane naukowe w celu wykazania wskaźników przeżycia odrzutów homarca w tym rodzaju połowów. Dane zostały przedłożone STECF, który stwierdził, że badanie dotyczące przeżywalności przeprowadzone przy użyciu włoków Seltra dostarczyło wystarczających danych, jednak nadal trudno ocenić ogólny wpływ na ekstensywne połowy homarca przy użyciu innych narzędzi połowowych. STECF stwierdził, że przy założeniu, że stosunkowo wysoki wskaźnik przeżycia ma zastosowanie do wszystkich narzędzi połowowych, w tym rodzaju połowów zakłada się stosunkowo niski wskaźnik odrzutów. Wyłączenie to należy zatem uwzględnić w nowym planie w zakresie odrzutów na lata 2019–2021.
- (11) W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do homarca złowionego w rejonie ICES 6a, w odległości do dwunastu mil morskich od linii brzegu, przy użyciu włoków rozpornicowych o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–110 mm w połączeniu z wariantami narzędzi selektywnych. Państwa członkowskie dostarczyły dane naukowe w celu wykazania wskaźników przeżycia odrzutów homarca w tym rodzaju połowów. Dane zostały przedłożone STECF, który stwierdził, że badanie dotyczące przeżywalności jest miarodajne i wykazuje stosunkowo wysoki wskaźnik przeżycia. Wyłączenie to należy zatem uwzględnić w nowym planie w zakresie odrzutów na lata 2019–2021.
- (12) W przypadku rajowatych złowionych przy użyciu wszystkich narzędzi połowowych w podobszarach ICES 6 i 7 brak jest szczegółowych danych naukowych dotyczących wskaźników przeżycia dla całego segmentu floty oraz dla kombinacji, które korzystają z wyłączenia. Uznaje się, że – z kilkoma wyjątkami – wskaźniki przeżycia są zasadniczo rzetelne, jednak konieczne są dodatkowe dane. W celu zebrania tych danych należy kontynuować połowy i w związku z tym Komisja uważa, że wyłączenie powinno zostać przyznane, ale państwa członkowskie powinny mieć obowiązek przekazywania odpowiednich danych umożliwiających STECF pełną ocenę uzasadnienia a Komisji przeprowadzenie przeglądu. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu powinny przedłożyć, tak szybko jak to możliwe, przed dniem 31 maja każdego roku: a) plan działania opracowany w celu zwiększenia przeżywalności oraz wypełnienia luk w danych określonych przez STECF, który będzie co roku oceniany przez STECF, b) coroczne sprawozdania z postępów i wszelkich zmian lub dostosowań wprowadzonych w programach dotyczących przeżywalności.
- (13) W odniesieniu do wskaźników przeżycia rajowatych – przy niskim poziomie wiedzy naukowej na ich temat – stwierdzono, że wskaźnik przeżycia u rai dwupłamej (*Leucoraja naevus*) jest znacznie niższy niż w przypadku innych gatunków. Jednak całkowite wykluczenie tego gatunku z wyłączenia uniemożliwiłoby prowadzenie połowów i stałe, rzetelne gromadzenie danych. W związku z tym Komisja uważa, że wyłączenie to należy przyznać jedynie na rok, a nowe badania i środki na rzecz poprawy przeżywalności powinny zostać opracowane w trybie pilnym i przekazane STECF do oceny najszybciej jak to możliwe, przed dniem 31 maja 2019 r.

⁽¹⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf>

⁽²⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf>

⁽³⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

- (14) W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się wyłączenia z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do gładzicy złowionej za pomocą drygawic lub włóków rozprzownicowych w rejonach ICES 7d, 7e, 7f i 7 g. Państwa członkowskie dostarczyły dane naukowe w celu wykazania wskaźników przeżycia gładzicy w tym rodzaju połowów. Dane zostały przedłożone STECF, który stwierdził, że badanie dotyczące przeżywalności jest miarodajne i wykazuje stosunkowo wysoki wskaźnik przeżycia. Wyłączenie to należy zatem uwzględnić w nowym planie w zakresie odrzutów na lata 2019–2021.
- (15) W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się wyłączenia z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do gładzicy, złowionej w rejonach ICES 7a–7k, przez statki używające włóków rozprzownicowych, o maksymalnej mocy silnika 221 kW, o maksymalnej długości 24 metrów, dokonujące połowów w odległości do 12 mil morskich od brzegu oraz o czasie trwania holowania trwającym nie dłużej niż półtorej godziny i przez statki używające włóków rozprzownicowych, o mocy silnika ponad 221 kW, stosujące linię separatora kamieni lub panel uwalniania zanieczyszczeń dennych. Państwa członkowskie dostarczyły dane naukowe w celu wykazania wskaźników przeżycia gładzicy w tym rodzaju połowów. Dane zostały przedłożone STECF, który stwierdził, że są one dobrej jakości. STECF wskazał jednak, że nie obejmują one wszystkich zainteresowanych państw członkowskich, oraz że w przypadku tego rodzaju połowów na przeżywalność ma wpływ wiele czynników i jest ona bardzo zróżnicowana. STECF stwierdził ponadto, że ze względu na tę zmienność nie jest możliwe dokonanie wiarygodnej oceny wpływu, jaki może mieć wyłączenie. W tych okolicznościach wyłączenie powinno być ograniczone do jednego roku, aby umożliwić dalsze gromadzenie danych, a państwa członkowskie powinny mieć obowiązek przekazywania odpowiednich danych umożliwiających STECF pełną ocenę uzasadnienia a Komisji przeprowadzenie przeglądu. W związku z tym wyłączenie to może zostać uwzględnione w planie w zakresie odrzutów do dnia 31 grudnia 2019 r., a zainteresowane państwa członkowskie powinny przeprowadzić dodatkowe próby i przekazać informacje możliwie jak najszybciej przed dniem 31 maja 2019 r. w celu oceny przez STECF.
- (16) W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do gatunków złowionych przy użyciu wężyczy, pułapek i koszy na wodach północno-zachodnich (podobszary ICES 5, 6 i 7). Państwa członkowskie dostarczyły dane naukowe w celu wykazania wskaźników przeżycia gatunków złowionych w tym rodzaju połowów. Dane zostały przedłożone STECF, który stwierdził, że przeżywalność w ramach odrzutów osobników gatunków poławianych za pomocą pułapek i wężyczy może być znaczna. Wyłączenie to można zatem uwzględnić w nowym planie w zakresie odrzutów na lata 2019–2021.
- (17) Rozporządzenie delegowane (UE) 2018/46 zawierało wyłączenia *de minimis* z obowiązku wyładunku w odniesieniu do niektórych rodzajów rybołówstwa. Dane dostarczone przez państwa członkowskie zostały zweryfikowane przez STECF⁽¹⁾, który stwierdził, że dokumenty przedłożone przez państwa członkowskie zawierają uzasadnione argumenty potwierdzające, że dalsza poprawa selektywności jest trudna do osiągnięcia, lub dotyczące nieproporcjonalnych kosztów postępowania z niezamierzonymi połowami, poparte w niektórych przypadkach jakościową oceną kosztów. W świetle powyższego oraz biorąc pod uwagę, że okoliczności nie uległy zmianie, należy kontynuować stosowanie wyłączeń *de minimis*, zgodnie z wartościami procentowymi zaproponowanymi w nowej wspólnej rekomendacji, w odniesieniu do:
- witlinka złowionego przez statki używające włóków dennych i niewodów o rozmiarze oczek sieci równym co najmniej 80 mm (OTB, OTT, OT, PTB, PT, SSC, SDN, SPR, SX, SV, TBN, TBS, TB, TX), włóków pelagicznych (OTM i PTM) oraz włóków rozprzownicowych (BT2) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–119 mm, w rejonie ICES 7d,
 - witlinka złowionego przez statki używające włóków dennych i niewodów o rozmiarze oczek sieci równym co najmniej 80 mm (OTB, OTT, OT, PTB, PT, SSC, SDN, SPR, SX, SV, TBN, TBS, TB, TX), włóków pelagicznych (OTM i PTM) oraz włóków rozprzownicowych (BT2) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–119 mm, w rejonach ICES 7b–c i 7e–k,
 - soli złowionej przez statki używające narzędzi TBB o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–119 mm i o zwiększonej selektywności w rejonach ICES 7d, 7e, 7f, 7 g i 7h,
 - soli złowionej przez statki stosujące drygawice i sieci skrzelowe do połowu soli w rejonach ICES 7d, 7e, 7f i 7 g.
- (18) W nowej wspólnej rekomendacji zaproponowano wyłączenia *de minimis* z obowiązku wyładunku w odniesieniu do:
- plamiaka złowionego przez statki używające włóków dennych, niewodów i włóków rozprzownicowych o rozmiarze oczek równym co najmniej 80 mm w rejonach ICES 7bc i 7-e7k,
 - dorsza złowionego przez statki używające włóków dennych, niewodów i włóków rozprzownicowych o rozmiarze oczek równym co najmniej 80 mm w rejonach ICES 7b–c i 7e–k,

(¹) <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf>

- ostroboka złowionego przez statki używające włoków dennych, niewodów i włoków rozprzowych w podobszarze ICES 6 i rejonach ICES 7b–7k,
- makreli złowionej przez statki używające włoków dennych, niewodów i włoków rozprzowych w podobszarze ICES 6 i rejonach ICES 7b–7k.
- (19) STECF dokonał przeglądu danych dotyczących nowych wyłączeń *de minimis* dotyczących plamiaka, dorsza atlantyckiego, ostroboka i makreli złowionych przez statki używające włoków dennych, niewodów i włoków rozprzowych, w wyniku którego stwierdzono ⁽¹⁾, że konieczne są dodatkowe informacje. Z uwagi na konieczność dalszego prowadzenia połowów i gromadzenia danych indywidualne wyłączenia dotyczące każdego gatunku powinny być ograniczone do jednego roku, a państwa członkowskie powinny mieć obowiązek przekazywania odpowiednich danych umożliwiających STECF pełną ocenę uzasadnienia a Komisji przeprowadzenie przeglądu. Zainteresowane państwa członkowskie powinny przeprowadzić dodatkowe próby i przekazać informacje w możliwie najkrótszym terminie przed dniem 31 maja 2019 r. do oceny przez STECF. W związku z tym wyłączenia te powinny być stosowane tymczasowo do dnia 31 grudnia 2019 r.
- (20) Aby zapewnić wiarygodne oszacowania poziomów odrzutów na potrzeby ustalenia całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC), państwa członkowskie powinny – w przypadkach gdy wyłączenie *de minimis* było oparte na ekstrapolacji informacji dotyczących ograniczonej ilości danych i częściowych informacji na temat floty – zapewnić przekazywanie dokładnych i weryfikowalnych danych dla całej floty objętej tym przepisem dotyczącym wyłączenia *de minimis*.
- (21) Zgodnie z art. 15 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 plany w zakresie odrzutów mogą obejmować również środki techniczne dotyczące połowów lub gatunków objętych obowiązkiem wyładunku. Aby zwiększyć selektywność narzędzi połowowych i zmniejszyć niezamierzone połowy w Morzu Celtyckim i Morzu Irlandzkim, należy wprowadzić szereg selektywnych środków w odniesieniu do połowów gatunków dennych. W oparciu o informacje przekazane przez państwa członkowskie STECF stwierdził, że proponowane zmiany w celu zwiększenia selektywności w wodach północno-zachodnich są jedną z bardzo niewielu prób podejmowanych w ramach grup regionalnych w celu złagodzenia problemów związanych z niezamierzonymi połowami. Środki techniczne należy zatem włączyć do nowego planu w zakresie odrzutów na lata 2019–2021.
- (22) Środki zaproponowane w nowej wspólnej rekomendacji są zgodne z art. 15 ust. 4, art. 15 ust. 5 lit. c) oraz art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 i mogą być włączone do niniejszego rozporządzenia.
- (23) Zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 Komisja przeanalizowała zarówno ocenę STECF, jak i potrzebę zapewnienia przez państwa członkowskie pełnego wdrożenia obowiązku wyładunku w dniu 1 stycznia 2019 r. W kilku przypadkach wyłączenia wymagają dalszej działalności połowowej i gromadzenia danych w celu uwzględnienia uwag przedstawionych przez STECF. W tych przypadkach Komisja uznaje, że zezwolenie na stosowanie tymczasowych wyłączeń stanowi pragmatyczne i ostrożne podejście do zarządzania rybołówstwem przy założeniu, że brak takich wyłączeń uniemożliwiłby gromadzenie danych niezbędnych do właściwego i świadomego zarządzania odrzutami, w dążeniu do pełnej realizacji obowiązku wyładunku.
- (24) W związku z nową wspólną rekomendacją należy uchylić rozporządzenie delegowane (UE) 2018/46.
- (25) W związku z tym, że środki określone w niniejszym rozporządzeniu mają bezpośredni wpływ na planowanie okresu połowu statków unijnych oraz na powiązaną działalność gospodarczą, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu. Niniejsze rozporządzenie należy stosować od dnia 1 stycznia 2019 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Realizacja obowiązku wyładunku

W podobszarach ICES 5 (z wyłączeniem rejonu 5a oraz uwzględniając jedynie wody Unii rejonu 5b), 6 i 7 obowiązek wyładunku, o którym mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, stosuje się do gatunków dennych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w latach 2019–2021.

⁽¹⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

Artykuł 2

Definicje

1. „Panel flamandzki” oznacza ostatnią część tkaniny sieciowej włoka rozprzowego, którego tylna część jest bezpośrednio przyczepiona do worka włoka. Górne i dolne części są wykonane z tkaniny sieciowej o rozmiarze oczka sieci co najmniej 120 mm, mierzonego między węzłami, a panel musi mieć po rozciągnięciu długość co najmniej 3 m.
2. „Panel Seltra” oznacza urządzenie zapewniające selektywność, które:
 - a) składa się z górnego płatu o rozmiarze oczek sieci co najmniej 270 mm (oczko romboidalne), umieszczonego w czteropanelowym oknie i o krawędzi zamontowanej w porządku: trzy oczka o rozmiarze 90 mm na jedno oczko w rozmiarze 270 mm, lub z górnego płatu o rozmiarze oczek sieci co najmniej 140 mm (oczko kwadratowe);
 - b) ma długość co najmniej 3 metry;
 - c) umieszczone jest nie więcej niż 4 metry od sznurówki; oraz
 - d) odpowiada całej szerokości górnego płatu włoka (tj. od krawędzi do obrębu tkaniny sieciowej).
3. „Kratownica sieciowa »NetGrid«” oznacza urządzenie zapewniające selektywność, składające się z czteropanelowego okna umieszczonego w dwupanelowym włoku wyposażonym w pochyloną tkaninę sieciową o oczkach romboidalnych o rozmiarze oczek sieci co najmniej 200 mm, prowadzącego do otworu wyjściowego w górnej części włoka.
4. „Kratownica sieciowa »CEFAS NetGrid«” oznacza kratownicę sieciową NetGrid, opracowaną przez Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science (CEFAS) na potrzeby połowów homarca w Morzu Irlandzkim.
5. „Włók z panelem flip-flap” oznacza włók wyposażony w kratownicę sieciową opracowaną w celu ograniczenia przyłowu dorsza atlantyckiego, płamiaka i witlinka w połowach homarca.
6. „Lina separatora kamieni” oznacza modyfikację dennych włóków rozprzowych, mającą zapobiec przedostaniu się do włoka kamieni i głazów, które uszkadzają zarówno narzędzia połowowe, jak i połowy.
7. „Panel uwalniania zanieczyszczeń dennych” oznacza panel o większym rozmiarze oczek lub o kwadratowych oczkach, zamontowany do dolnej części włoka, zwykle włoka rozprzowego, w celu usunięcia wszelkiego materiału bentosowego i zanieczyszczeń dna morskiego, zanim przedostaną się one do worka włoka.
8. „Strefa ochrony w Morzu Celtyckim” oznacza wody w rejonach ICES 7f, 7 g i część 7j na północ od 50° szerokości geograficznej północnej i na wschód od 11° długości geograficznej zachodniej.

Artykuł 3

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do homarca

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do:
 - a) homarca (*Nephrops norvegicus*) złowionego przy użyciu wężerzy, pułapek lub koszy (kody narzędzi⁽¹⁾: FPO i FIX) w podobszarach ICES 6 i 7;
 - b) homarca (*Nephrops norvegicus*) złowionego przy użyciu włóków dennych o rozmiarze oczek równym co najmniej 100 mm w podobszarze ICES 7;
 - c) homarca (*Nephrops norvegicus*) złowionego przy użyciu włóków dennych o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 70–99 mm w połączeniu z wariantami wysoce selektywnych narzędzi, jak określono w art. 9 ust. 2 i 10 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, w podobszarze ICES 7;
 - d) homarca (*Nephrops norvegicus*) złowionego przy użyciu włóków rozpornicowych o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–110 mm w połączeniu z wariantami wysoce selektywnych narzędzi, jak określono w art. 9 ust. 2 i art. 10 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, w rejonie ICES 6a w odległości do dwunastu mil morskich od linii brzegu.
2. Odrzut homarca złowionego w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na uwolnieniu go w całości, natychmiast i w obszarze, w którym został złowiony.

⁽¹⁾ Kody narzędzi połowowych stosowane w niniejszym rozporządzeniu odnoszą się do kodów w załączniku XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1). W odniesieniu do statków, których długość całkowita jest mniejsza niż 10 metrów, kody narzędzi połowowych stosowanych w tej tabeli odnoszą się do kodów klasyfikacji narzędzi połowowych FAO.

Artykuł 4

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do soli

1. W rejonie ICES 7d, w obrębie sześciu mil morskich od linii brzegu, lecz poza określonymi obszarami dojrzewania narybku, wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do połowów soli (*Solea solea*) poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, dokonanych przy użyciu włoków rozpornicowych (kody narzędzi: OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX), wyposażonych w worek włoka o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–99 mm, przez statki:
 - a) o maksymalnej długości 10 metrów i maksymalnej mocy silnika 221 kW; oraz
 - b) połowów prowadzonych w wodach o głębokości co najwyżej 30 metrów oraz przy zaciągach trwających nie dłużej niż półtorej godziny.
2. Odrzut soli złowionej w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na jej natychmiastowym uwolnieniu.

Artykuł 5

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do rajowatych

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do całkowitych dopuszczalnych połowów rajowatych (*Rajiformes*) złowionych przy pomocy wszelkich narzędzi połowowych na wodach północno-zachodnich (podobszary ICES 6 i 7).
2. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedkładają tak szybko jak to możliwe, przed dniem 31 maja każdego roku, dodatkowe informacje naukowe potwierdzające wyłączenie określone w ust. 1. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe najpóźniej do dnia 1 sierpnia każdego roku.
3. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie do rai dwupłamej do dnia 31 grudnia 2019 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedkładają tak szybko jak to możliwe przed dniem 31 maja 2019 r. dodatkowe informacje naukowe potwierdzające to wyłączenie. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2019 r.
4. Odrzut rajowatych złowionych w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na ich uwolnieniu natychmiast i poniżej powierzchni morza.

Artykuł 6

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do gładzicy

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do:
 - a) gładzicy (*Pleuronectes platessa*) złowionej w rejonach ICES 7d, 7e, 7f i 7 g przy pomocy drygawic;
 - b) gładzicy (*Pleuronectes platessa*) złowionej w rejonach ICES 7d, 7e, 7f i 7 g przy pomocy włoków rozpornicowych;
 - c) gładzicy (*Pleuronectes platessa*) złowionej w rejonach ICES 7a–7k, przez statki o maksymalnej mocy silnika większej niż 221 kW oraz stosujące włoki rozprzowe (BT2) wyposażone w linę separatora kamieni lub panel uwalniania zanieczyszczeń dennych;
 - d) gładzicy (*Pleuronectes platessa*) złowionej w rejonach ICES 7a–7k przez statki stosujące włoki rozprzowe (BT2), o maksymalnej mocy silnika 221 kW lub maksymalnej długości 24 m, które są budowane do celów połowów w odległości do 12 mil morskich od linii brzegu oraz przy zaciągach trwających nie dłużej niż półtorej godziny.
2. Wyłączenia, o których mowa w ust. 1 lit. c) i d), stosuje się tymczasowo do dnia 31 grudnia 2019 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedkładają tak szybko jak to możliwe przed dniem 31 maja 2019 r. dodatkowe informacje naukowe potwierdzające te wyłączenia. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa ocenia te informacje do dnia 1 sierpnia 2019 r.
3. Odrzut gładzicy złowionej w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na jej uwolnieniu natychmiast i poniżej powierzchni morza.

Artykuł 7

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do gatunków złowionych przy użyciu wężycerzy, pułapek i koszy

1. W podobszarach ICES 5 (z wyłączeniem rejonu 5a oraz uwzględniając jedynie wody Unii rejonu 5b), 6 i 7 wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, stosuje się do gatunków złowionych przy użyciu wężycerzy, pułapek i koszy.

2. Odrzut ryb złowionych w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na ich natychmiastowym uwolnieniu.

Artykuł 8

Wyłączenia *de minimis*

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 następujące ilości mogą zostać odrzucone na podstawie art. 15 ust. 5 lit. c) wymienionego rozporządzenia:
 - a) w przypadku witlinka (*Merlangius merlangus*) w 2019 r. maksymalnie 6 %, a w latach 2020 i 2021 maksymalnie 5 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące włoki denne i niewody o rozmiarze oczek sieci równym co najmniej 80 mm (OTB, OTT, OT, PTB, PT, SSC, SDN, SPR, SX, SV, TBN, TBS, TB, TX), włoki pelagiczne (OTM i PTM) oraz włoki rozprzowe (BT2) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–119 mm, w rejonie ICES 7d;
 - b) w przypadku witlinka (*Merlangius merlangus*) w 2019 r. maksymalnie 6 %, a w latach 2020 i 2021 maksymalnie 5 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące włoki denne i niewody o rozmiarze oczek sieci równym co najmniej 80 mm (OTB, OTT, OT, PTB, PT, SSC, SDN, SPR, SX, SV, TBN, TBS, TB, TX), włoki pelagiczne (OTM i PTM) oraz włoki rozprzowe (BT2) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–119 mm, w rejonie ICES 7b–c i 7e–k;
 - c) w przypadku soli (*Solea solea*) maksymalnie 3 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące drygawice i sieci skrzelowe do połowu soli w rejonach ICES 7d, 7e, 7f i 7 g;
 - d) w przypadku soli (*Solea solea*) maksymalnie 3 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące narzędzia TBB o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–119 mm, wyposażone w panel flamandzki, do połowu soli, w rejonach ICES 7d, 7e, 7f, 7 g i 7h;
 - e) w przypadku plamiaka (*Melanogrammus aeglefinus*) w 2019 r. maksymalnie 7 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki używające włoków dennych, niewodów i włoków rozprzowych o rozmiarze oczek równym co najmniej 80 mm w rejonach ICES 7b–7c i 7e–7k;
 - f) w przypadku dorsza atlantyckiego (*Gadus morhua*) w 2019 r. maksymalnie 7 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki używające włoków dennych, niewodów i włoków rozprzowych o rozmiarze oczek równym co najmniej 80 mm w rejonach ICES 7b–7c i 7e–7k;
 - g) w przypadku ostroboków (*Trachurus spp.*) w 2019 r. maksymalnie 7 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki używające włoków dennych, niewodów i włoków rozprzowych w podobszarze ICES 6 oraz w rejonach ICES 7b–7k;
 - h) w przypadku makreli (*Scomber scombrus*) w 2019 r. maksymalnie 7 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki używające włoków dennych, niewodów i włoków rozprzowych w podobszarze ICES 6 oraz w rejonach ICES 7b–7k;
2. Wyłączenia *de minimis* określone w ust. 1 lit. e)–h) stosuje się do dnia 31 grudnia 2019 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedkładają tak szybko jak to możliwe przed dniem 31 maja 2019 r. dodatkowe informacje naukowe potwierdzające wyłączenie. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa ocenia dostarczone informacje naukowe najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2019 r.

Artykuł 9

Szczególne środki techniczne stosowane w strefie ochrony w Morzu Celtyckim

1. Od dnia 1 lipca 2019 r. statki rybackie prowadzące połowy przy użyciu włoków dennych lub niewodów w strefie ochrony w Morzu Celtyckim stosują jeden z następujących wariantów narzędzi:
 - a) worek włoka o rozmiarze 110 mm z panelem sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 120 mm ⁽¹⁾;
 - b) worek włoka typu T90 o rozmiarze 100 mm;
 - c) worek włoka o rozmiarze 100 mm z panelem sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 160 mm.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 statki połowiąjące włokami dennymi lub niewodami, których połowy obejmują więcej niż 5 % homarca, korzystają z jednego z następujących wariantów narzędzi:
 - a) panel sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 300 mm; statki o długości całkowitej mniejszej niż 12 metrów mogą wykorzystywać panel sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 200 mm;
 - b) panel Seltra;

⁽¹⁾ Panele sieci o kwadratowych oczkach umieszcza się zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich (Dz.U. L 125 z 27.4.1998, s. 1).

- c) kratownicę sortującą o rozstawie prętów 35 mm zgodnie z definicją w załączniku XIVA do rozporządzenia (WE) nr 850/98 ⁽¹⁾ lub podobną kratownicę sieciową NetGrid;
- d) worek włoka o rozmiarze 100 mm z panelem sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 100 mm.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 statki połowiące włokami dennymi lub niewodami, których połowy obejmują więcej niż 55 % witlinka lub 55 % połączonych gatunków żabnicy, morszczuka europejskiego lub smuklicy, korzystają z jednego z następujących wariantów narzędzi:
- a) worek włoka o rozmiarze 100 mm z panelem sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 100 mm;
- b) worek włoka typu T90 o rozmiarze 90 mm z przedłużaczem;
- c) worek włoka o rozmiarze 80 mm z panelem sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 160 mm;
- d) worek włoka o rozmiarze 80 mm z cylindrem sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze: 2 m pomnożone przez 100 mm.
4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 statki połowiące włokami dennymi lub niewodami, których połowy obejmują mniej niż 10 % dorszowatych (*Gadidae*) w rejonie ICES 7f na wschód od 5° długości geograficznej zachodniej, stosują worek włoka o rozmiarze 80 mm wyposażony w sieć o kwadratowych oczkach o rozmiarze 120 mm.
5. Do wyżej wymienionych można dodać narzędzie lub urządzenie selektywne, które zgodnie z oceną STECF ma takie same lub wyższe właściwości selektywne w odniesieniu do dorsza atlantyckiego, plamiaka i witlinka.

Artykuł 10

Szczególne środki techniczne stosowane w strefie ochrony w Morzu Irlandzkim

1. Od dnia 1 stycznia 2019 r. statki rybackie połowiące włokami dennymi lub niewodami w rejonie ICES 7a (Morze Irlandzkie) stosują środki techniczne określone w ust. 2, 3 i 4.
2. Statki połowiące włokami dennymi lub niewodami z workiem włoka o rozmiarze oczek sieci co najmniej 70 mm i co najwyżej 100 mm oraz o połowach obejmujących więcej niż 5 % homarca stosują jeden z następujących wariantów narzędzi:
- a) panel sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 300 mm; statki o długości całkowitej mniejszej niż 12 metrów mogą wykorzystywać panel sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 200 mm;
- b) panel Seltra;
- c) kratownicę sortującą o rozstawie prętów 35 mm zgodnie z definicją w załączniku XIVA do rozporządzenia (WE) nr 850/98;
- d) CEFAS NetGrid;
- e) włok z panelem flip-flap.
3. Statki połowiące włokami dennymi lub niewodami, których połowy obejmują więcej niż 10 % połączonych gatunków plamiaka, dorsza i rajowatych, korzystają z jednego z następujących wariantów narzędzi:
- a) worek włoka o rozmiarze 120 mm;
- b) włok eliminujący z panelami sieci z oczkami o rozmiarze 600 mm oraz workiem włoka o rozmiarze 100 mm.
4. Statki połowiące włokami dennymi lub niewodami, których połowy obejmują mniej niż 10 % połączonych gatunków plamiaka, dorsza atlantyckiego i rajowatych, stosują worek włoka o rozmiarze oczek sieci 100 mm z panelem sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 100 mm. Niniejszy przepis nie ma zastosowania do statków, których połowy obejmują więcej niż 30 % homarca.
5. Do wyżej wymienionych można dodać narzędzie lub urządzenie selektywne, które zgodnie z oceną STECF ma takie same lub wyższe właściwości selektywne w odniesieniu do dorsza atlantyckiego, plamiaka i witlinka.

Artykuł 11

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich (Dz.U. L 125 z 27.4.1998, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 października 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
